

РЕШЕНИЕ

№ 10504

гр. София, 02.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 20.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **5769** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. 4, ал. 1 и чл. 9б, вр. чл. 4, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси, вр. Глава деветнадесета от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Делото е образувано по жалба от „АУРИГА“ ЕАД, против издадения от органи по приходите – служители на Дирекция „Общински проходи“, Отдел „Ревизии и събиране на вземания“, при Столична община, РЕВИЗИОНЕН АКТ № СФД22-РД77-17/17.02.2022 г., потвърден от кмета на същата община с Решение № СОА 22-РД28-15/19.05.2022 г.

Жалбоподателят, посредством представляващия го адвокат: поддържа жалбата и искането за отмяна на ревизионния акт; ангажира съдебно-счетоводна и съдебно-техническа експертиза, чиито заключения са приети; представя писмена защита; претендира възстановяване на разноски за водене на делото, съгласно представен списък.

Ответникът – кметът на Столична община, чрез юрисконсулт: оспорва жалбата; ангажира въпроси към съдебно-счетоводната и съдебно-техническата експертиза, и показания на свидетел; представя допълнително писмени доказателства, които са приобщени към делото и са изследвани от вещите лица; желае юрисконсултско възнаграждение и възразява за прекомерност на адвокатското; представена е писмена защита.

Наличните доказателства, вкл. заключенията на експертизите дават основание на Съда да приеме за установени следните факти и обстоятелства.

Ревизионното производство е образувано със Заповед за възлагане на ревизия, рег. № СФР20-РД01-32/20.05.2020 г., издадена от Е. К. К., на длъжност „началник“ на Отдел „Ревизии и събиране на вземания“, при Дирекция „Общински приходи“, оправомощен с разпореждане с рег. № СФД20- ВК66-16/16.01.2020 г. на директора на дирекция „Общински приходи“ при СО, упражняващ правомощията на териториален директор на НАП. Съставен е Ревизионен доклад рег. № СФД21-ТД26-2085/16.12.2021 г., въз основа на който и след отхвърляне на възражението е издаден процесният РА № СФД22-РД77-17/17.02.2022 г. с който в тежест на „Аурига“ ЕАД, за ревизирания период от 01.01.2018 г., до 31.12.2021 г. са определени допълнителни задължения за такса битови отпадъци, в размер на 1 077 056, 93 лева и лихви за просрочие - 256 043, 06 лева, дължими по отношение на собствените на дружеството недвижими нежилищни имоти, находящи се на територията на Столична община, Район „Т.“, [улица], представляващи земя и сграда - търговски и развлекателен комплекс с подземни паркинг на две нива, с обща разгърната застроена площ от 44 800 кв. м., заедно с УПИ VI, кв. 3, по плана на [населено място], местност „Ю. парк П-ра част“, с площ от 12 078 кв. м. Имотите са декларирани с декларация по чл. 17 ЗМДТ, вх. № 0109/775/24.08.2006 г. като: земя с отчетна стойност 28 347 000 лева и сграда-търговски комплекс, с отчетна стойност 146 557 139 лева. С декларация по чл. 14 ЗМДТ, вх. № [ЕГН]/24.07.2013 г. е декларирана промяна в отчетната стойност на сградата - търговски център, в размер на 146 691 418, 29 лева. Подавани са впоследствие няколко коригиращи декларации, подробно индивидуализирани в РА и в решението на ответника. За имота е открита данъчна партида № М775_060824_10, 7224Н87499. За всички ревизирани периоди, предмет на настоящата ревизия дружеството е подавало декларации по чл. 23, ал. 1 от Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги, предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО), за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през съответната година. С процесния ревизионен акт задълженията на „Аурига“ ЕАД за ТБО са изчислени по реда на чл. 22, т. 1 на основание чл. 23, ал. 3 и ал. 4 от Наредбата и са определени в размер на: 2 312 745, 97 лева главница; 327 999, 33 лева лихви. След съобразяване с влязло в законна сила на 16.06.2021 г. Решение № 5817/26.10.2020 г. на Административен съд София – град, поправено с Решение № 1976/26.03.2021 г., по адм. дело № 551/2019 г. и във връзка с подадено от дружеството искане, вх. № ДСЦ21-ТД26-613/10.09.2021 г. с РА е извършено прихващане с надвнесени от дружеството суми за ТБО. Мотивите и данните за прихващането са отразени в т. II. От РА (л. 70 и сл. от делото). Конкретно за сумите, определени с цитираните решения на АССГ, по адм. дело № 551/2019 г. е заявено (л. 70 от делото), че посочените в таблицата в отделна колона „Разлика“ „не подлежат на възстановяване, поради изтекъл 5-годишен давностен срок“. Други мотиви по отношение сумите в колона „Разлика“ не са изложени. След приспадане на другите суми, извън колоната „Разлика“ задължението за ТБО е определено на 1 077 056, 93 лева, върху което е начислена лихва 256 043, 06 лева.

Според приложените заповеди за определяне границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване, издадени на основание чл. 63, ал. 2 ЗМДТ за Район „Т.“ имотите - обект на ревизията попадат в границите на районите, в които се извършва организирано сметосъбиране и сметоизвозване.

Тезата на дружеството – жалбоподател е за неправилно определяне с ревизионния акт, на задълженията за ТБО. Счита се (обобщено), че: таксата за третия компонент на

ТБО, по смисъла на чл. 62, т. 3 ЗМДТ - за поддържане чистотата на територии за обществено ползване в населените места и селищните образувания следва да бъде определена пропорционално на генерираните отпадъци, предвид подадените декларации, а не като промил от отчетната стойност на имота; предварително внесените от дружеството суми, предмет на искането, вх. № ДСЦ21-ГД26-613/10.09.2021 г. за приспадане са погасили всички задължения за ревизирания период, защото са надвнесени като резултат за ревизирания период 1 419 974, 81 лева.

Насрещната теза на ответника, заявявана с Решение № СОА 22-РД28-15/19.05.2022 г. и с писмената защита е следната: „за ревизирания период от 2018 г. до 2021 г. не е влязла в сила нормата на чл. 67, ал. 1 ЗМДТ, според която размерът на таксата за битови отпадъци за всяко задължено лице се определя за календарна година, при спазване принципа за понасяне на разходите от причинителя или притежателя на отпадъците; влизането ѝ в сила е отложено от 01 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г. По отношение отказа с ревизионния акт да бъдат приспаднати и сумите, отразени в цитираната вече колона „Разлика“ от таблицата ответникът е изложил следните мотиви: „съгласно чл. 109, ал. 1 ДОПК (в приложимата редакция) не се образува производство за установяване на задължения за данъци по този кодекс, когато са изтекли 5 години от изтичането на годината, в която е подадена декларация или е следвало да бъде подадена декларация; задълженията за ДНИ и ТБО възникват с придобиване на имота, установяват се въз основа на декларирането му пред общинските данъчни власти и се изпълняват периодично; не съществува задължение за данъчнозадълженото лице всяка година да подава декларация, с цел определяне на данъка или ТБО върху притежавания недвижим имот за съответния данъчен период; веднъж възникнало и установено, то се дължи за всяка календарна година, докато не настъпи предвиден в правната норма факт, който да го прекрати или измени; при липса на промяна в обстоятелствата, първоначално подадената декларация „замества“ декларациите за следващите календарни години; на горното основание дружеството-жалбоподател е погасявало, чрез изпълнение през текущите 2013 г. и 2014 г. задълженията си, видно от приложените към административната преписка, справки за извършените плащания“. Заключениеята на СТЕ и ССЧЕ са приети от Съда и ще бъдат коментирани в настоящото решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, в резултат на извършената проверка за законосъобразност, след анализ на събраните доказателства, на експертите заключения и на доводите на страните, излага следните правни мотиви по съществуващото на спора.

Жалбата до Съда е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество.

Относно установяването и обжалването на местни данъци по чл. 1, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси, вкл. данъка върху недвижимите имоти, както и относно публични общински вземания от местна такса за битови отпадъци, считано от 01.01.2011 г. (ДВ, брой 98/2010 г.) е приложим редът по ДОПК, предвид разпоредбите на чл. 4, ал.ал. 1-5, вр. чл. 9б от същия закон. Оспореният ревизионен акт е издаден именно по този ред.

По време на ревизионното производство органите по приходите са извършили съответните процесуални действия, които, заедно с представени документи и писмени

обяснения са описани подробно в РА и в доклада.

Установява се и не се оспорва от страните, понеже изрично е отбелязано и от адвоката в писмената защита, че: през ревизирания период 2018 г.- 2021 г. „Аурига“ ЕАД е собственик на недвижим имот, включващ земя и сграда, находящ се в [населено място], [улица], с оглед на което се явява задължено лице за ДНИ и ТБО; имотът е бил надлежно деклариран; дружеството – жалбоподател за всяка от ревизираните години е подало в срока по чл. 23, ал. 1 НОАМТЦУПСО съответни декларации по образец, за заплащане на ТБО, според количествата отпадъци; дружеството е ползвало съдове за отпадъци, съобразно декларираното в декларациите по чл. 23, ал. 1 НОАМТЦУПСО (за 2018 г., 2019 г. и 2020 г. - 10 броя контейнери, тип „Бобър“, за 2021 г. - 7 броя контейнери тип „Бобър“; с РА таксите за услугите по чл. 62, т. 1 и т. 2 ЗМДТ (за събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране; за третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации) са определени в пълно съответствие със заявените и ползвани съдове за отпадъци. Спорът е относно: А/ размера на ТБО само за компонента „поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината“, по смисъла на чл. 62, т. 3 ЗМДТ; Б/ дали предварително внесените от дружеството суми, предмет на искането за приспадане, вх. № ДСЦ21-ГД26-613/10.09.2021 г. погасяват всички задължения за ревизирания период, установени с процесния РА.

Съдът излага следните мотиви по същество.

А/ Относно начина на определяне размера на ТБО, само за компонента „поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината“, по смисъла на чл. 62, т. 3 ЗМДТ.

Жалбата в тази част е неоснователна.

Каза се, че за всяка от ревизираните години „Аурига“ ЕАД е подало в срока по чл. 23, ал. 1 НОАМТЦУПСО съответни декларации по образец, за заплащане на ТБО, според количествата отпадъци (чл. 22, т. 1 от същата наредба). Дружеството е ползвало съдове за отпадъци, съобразно декларираното в декларациите по чл. 23, ал. 1 НОАМТЦУПСО, както следва: за 2018 г., 2019 г. и 2020 г. - 10 броя контейнери, тип „Бобър“, за 2021 г. - 7 броя контейнери тип „Бобър“. С. ясно също, че дружеството-жалбоподател оспорва само размера на ТБО за третата компонента от чл. 62 ЗМДТ - „поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината“. Според тезата на жалбоподателя таксата за третия компонент на ТБО е следвало да бъде определена пропорционално на генерираните отпадъци, предвид подадените декларации, а не като промил от отчетната стойност на имота. Съдът не споделя това становище.

По силата на § 21 ПЗР на ЗИДЗМДТ (ДВ, бр. 88/2017 г., изм., бр. 98/2018 г., в сила от 1.01.2019 г., изм. бр. 14/2021 г., в сила от 17.02.2021 г.) измененията в ЗМДТ, обнародвани в ДВ, бр. 88/03.11.2017 г., включително и на относимите разпоредби на чл. 62 и чл. 71 ЗМДТ не са били действащи до издаването на процесния РА (17.02.2022 г.), тъй като не е било настъпило условието да станат част от действащо право, считано от 01 януари на втората година, следваща публикуването на резултатите от преброяването на населението и жилищния фонд в Република България, през 2021 г. С други думи прилагането на принципа „замърсителят плаща“, предвиден с чл. 67, ал. 1 ЗМДТ ще започне от 01.01.2025 г.

Относими за ревизираните данъчните периоди 2018 г. – 2021 г. вкл., са разпоредбите

на чл. 67 ЗМДТ (редакцията - ДВ, бр. 97/2016 г., в сила от 1.01.2017 г.), според които: „(1) Размерът на таксата се определя в левове, според количеството на битовите отпадъци. (2) Когато не може да се установи количеството на битовите отпадъци по ал. 1, размерът на таксата се определя в левове на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет, която не може да бъде данъчната оценка на недвижимите имоти, тяхната балансова стойност или пазарната им цена. (3) При определяне размера на таксата в зависимост от количеството на битовите отпадъци се включват разходите по чл. 66, ал. 1, т. 1, 2 и 3. (4) Таксата за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в населените места се определя в левове на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет“. Според диспозитива на решението от 16.07.2009 г. по дело С-254/08 на СЕС „член 15, буква „а“ от Директива 2006/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, от 05 април 2006 година, относно отпадъците трябва да се тълкува в смисъл, че при действащото общностно право допуска национална правна уредба, която предвижда такса за целите на финансирането на услуга по управление и обезвреждане на битовите отпадъци, която се изчислява въз основа на предполагаемия обем на отпадъците, създавани от ползвателите на услугата, а не въз основа на количеството на отпадъците, които те действително са произвели и предоставили за събиране. Запитващата юрисдикция обаче трябва да провери, въз основа на представените й данни от фактическа и правна страна дали разглежданата в главното производство такса за обезвреждането на вътрешните твърди битови отпадъци не води до положение, при което на определени „притежатели“ — в случая на хотелите — се разпределят явно несъразмерни разходи спрямо обема или естеството на отпадъците, които те могат да произведат“. В същото решение се сочи още: (т. 46) „що се отнася до финансирането на разходите за управление и обезвреждане на битовите отпадъци, доколкото това е услуга, колективно предоставяна на група „притежатели“, по силата на член 15, б. „а“ от Директива 2006/12 държавите-членки са длъжни да гарантират, че по принцип всички ползватели на тази услуга в качеството им на „притежатели“ понасят колективно общия размер на разходите за обезвреждането на посочените отпадъци“; т. 49 „следва обаче да се подчертае на първо място, че определянето на точния обем битови отпадъци, които се предават за събиране от всеки „притежател“ често е трудно, а и скъпо; т. 50 „при тези условия използването на критерии, които се основават на производствения капацитет на „притежателя“, изчислен в зависимост от площта на ползваните от него недвижими имоти, както и от предназначението им от една страна, и/или на естеството на произведените отпадъци от друга, може да позволи да се изчислят разходите за обезвреждането на тези отпадъци и да се разпределят между отделните „притежатели“, доколкото тези два параметъра могат да се отразят пряко на размера на посочените разходи“. С диспозитива на решението от 30.03.2016 г. по дело С-335/16 СЕС също постановява, че „член 14 и член 15, § 1 от Директива 2008/98/ЕО на ЕЗ и на Съвета, от 19 ноември 2008 г., относно отпадъците трябва да се тълкуват в смисъл, че при действащото право на Съюза тези разпоредби допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, в която с оглед на финансирането на услуга по управление и обезвреждане на битови отпадъци се предвижда заплащане на цена, изчислена въз основа на предполагаемия натрупан обем на отпадъците от ползвателите на услугата, а не въз основа на действително генерираното и оставено за събиране от тях количество на отпадъците“. Наредбата за определяне и администриране на местни такси и цени на услуги,

предоставяни от Столична община (НОАМТЦУПСО), приета на основание чл. 9 ЗМДТ, с Глава втора „Местни такси“, Раздел I „Такса за битови отпадъци“ доразвива принципите, регламентирани с нормите на Глава трета, Раздел I ЗМДТ, относно администриране и определяне размерите на този вид местни такси. Таксата за битови отпадъци, за нежилищни имоти на предприятията се определя: 1. според количеството на битовите отпадъци, съобразно вида и броя на съдовете за съхраняването им и честотата на сметоизвозване; 2. чрез пряко договаряне; 3. пропорционално в промили - чл. 22 НОАМТЦУПСО. За определяне таксата по чл. 22 с разпоредбата на чл. 23, ал. 1 на предприятията е определен срок от 1 октомври, до 30 ноември на предходната година, в който да подадат до кмета на Столична община, чрез Дирекция „Икономика и търговска дейност“ декларация по образец (декларация № 1) в два екземпляра, за вида и броя на съдовете за съхраняване на битови отпадъци, които ще се използват през годината. Същото е задължението за предприятията и по чл. 24, ал. 1 от Наредбата, когато желаят определяне на такса за битови отпадъци, чрез пряко договаряне с фирми, извършващи услугата по сметосъбиране и сметоизвозване. Извън случаите на чл. 23 и чл. 24 от Наредбата, чл. 26 от същата регламентира, че „такса за битови отпадъци на нежилищни имоти на предприятията се определя пропорционално в промили на база отчетна стойност на имотите, като разпределението на размера на промила е както следва: 1. за сметосъбиране и сметоизвозване; 2. за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения; 3. за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. Според ал. 4 на чл. 67 ЗМДТ, в редакцията, дефинирана от Съда като приложима за случая (ДВ, бр. 97/2016 г., в сила от 1.01.2017 г.) „(4) Таксата за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в населените места (таксата по чл. 62, т. 3) се определя в левове на ползвател или пропорционално върху основа, определена от общинския съвет“. С такова съдържание са относимите за процесните ревизирани периоди т.т. II. 3 от решенията на СОС: Решение № 793/21.12.2017 г.; Решение № 857/20.12.2018 г.; Решение № 52/30.12.2019 г.; Решение № 626/17.12.2020 г. Очевидно е, че по отношение услугата „поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в населените места“ Законодателят е изключил възможността за предварително деклариране на „неползване“. Подаването на декларации за броя и вида на съдовете, необходими за сметосъбиране и сметоизвозване е факт, който не влияе на определяне размера на таксата по чл. 62, т. 3 ЗМДТ. Заплащането на разходите, свързани с поддържане чистотата на териториите за обществено ползване в населените места (почистване на уличните платна, площадите, алеите, парковете и другите територии, предназначени за обществено ползване) е обща отговорност. Предвид горните мотиви ирелевантно е основното заключение на СТЕ за изчисляване количествата битови отпадъци, генерирани от процесния недвижим имот, като вземе предвид броя и вида на заявените и ползвани съдове за отпадъци и честотата на сметоизвозване и ги съпостави с общо

генерираните/образуваните по години количества битови отпадъци на територията на Столична община за същите години. Цитираните решения на СЕС допускат възможността, когато не може да бъде установено (измерено) количеството генерирани битови отпадъци (ал. 1 на чл. 67 ЗМДТ) размерът на таксата да бъде определен пропорционално върху основа, определена от общинския съвет. Ревизиращите органи по приходите са се съобразили със съответните решения на СОС, като за всеки един от имотите са посочили изчисленията на ТБО за отделните компоненти - събиране, извозване и обезвреждането на отпадъци в депа или други съоръжения, както и за поддържането чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. При това изцяло с РА е съобразено, че дружеството е подавало декларации по чл. 23 от Наредбата. Ответникът, посредством представените писмени доказателства установи и доказа да са били предоставени на „Аурига“ ЕАД съдове (контейнери), така както са били заявени.

Показанията на разпитания в съдебно заседание по инициатива на ответника свидетел Х. Г. И. - инспектор - услуги в дружеството ЗМБГ АД касаят количеството отпадъци, генерирани от процесния имот (МОЛ) и изхвърляни в поставените около него контейнери. Според показанията му: почти редовно шофьорите (на камионите, извозващи битови отпадъци) са докладвали за препълнени контейнери и за наличие на боклук около тях; през последната година и половина - две (от 2022 г. до сега) работниците и шофьорите докладват, че контейнерите са редовно препълнени и се налага да събират боклук, включително около контейнерите; давал е сигнали към Столичния инспекторат, че контейнерите не достигат. Тези показания обаче не са релевантни, защото имат отношение към определяне ТБО, по смисъла на чл. 67, ал. 1, ал. 2, вр. чл. 62, т. 1, т. 2 ЗМДТ (в приложимата редакция) за компонентите, които не са предмет на оспорване. Същото се отнася и до допълнителното заключение на СТЕ, отговарящо на въпроса, „имало ли е в близост, съгласно приложените документи, предоставени на общо основание контейнери, какъв е бил броят на контейнерите, които лицето е имало възможност да ползва и считаме, че е ползвало допълнително извън тези, които е декларирало“. В частта по т. „А“ от настоящото съдебно решение РА № СФД22-РД77-17/17.02.2022 г. е правилен, законосъобразен и обоснован.

Допълнителното заключение на съдебно-счетоводната експертиза, изготвено по зададен от ответника въпрос, „какъв би бил размерът на ТБО, ако тя е определена по реда на чл. 26 НОАМТЦУПСО (т.е. – при неподадени декларации по чл. 23, ал. 1 ЗМДТ) Съдът също преценява като неотнормимо към изложените в РА констатации, предвид изложените по – горе мотиви.

Б/ Относно това, дали предварително внесените от дружеството суми, предмет на искането, вх. № ДСЦ21-ТД26-613/10.09.2021 г. за приспадане погасяват всички задължения за ревизирания период, установени с процесния РА. Отговорът на този въпрос има връзка и с вече приетото от Съда по – горе по пункт „А“.

С предходен Ревизионен акт № СФР18-РД-77-76/19.09.2018 г., потвърден с Решение № СОАСВ-Д28-41/07.12.2018 г. на кмета на Столична община била извършена ревизия на „Аурига“ ЕАД, вкл. за ТБО, за периода 2013 г. – 2017 г. С Решение № 5817/26.10.2020 г. състав на АССГ, по адм. дело № 551/2019 г. изменил акта в частта на установените задължения за ДНИ и за ТБО, както и по отношение лихвите за забава, определяйки с диспозитива на съдебното решение за всяка една от ревизираните години: нови размери на данъка и на таксата; размерите на надвнесените от „Аурига“ ЕАД суми и съответните нови размери на лихвите. Съдебното решение е влязло в законна сила на 16.06.2021 г. Относно размера на ТБО Съдът съобразил подадените за всеки отчетен период декларация по чл. 23, ал. 1 НОАМТЦУПСО и приел, че таксата следвало да бъде определена по правилото на чл. 67, ал. 1 ЗМДТ в левове, според количеството на битовите отпадъци, вместо реда по чл. 67, ал. 2 с.з. - пропорционално върху по-високата измежду данъчната оценка и отчетната стойност, а отчетната стойност била определена неправилно; делът на генерираните отпадъци спрямо действителните разходи за предоставяне на услугите бил непропорционален.

Каза се по – горе, че според издателите на процесния РА № СФД22-РД77-17/17.02.2022 г. правото на възстановяване на надвнесени суми за ДНИ, ТБО, за годините 2013, 2014, на обща стойност 793 467, 49 лева било погасено по давност, „поради изтекъл 5-годишен давностен срок“. В тази връзка Съдът вече отбеляза, че в РА няма мотиви: за какъв точно давностен срок се касае; от коя дата е изчисляван и въз основа на кои конкретни факти. В РА, в частта относно прихващането на новоустановените задължения за ТБО с установените с решението на АССГ, по адм. дело № 551/2019 г. надвнесени суми липсва анализ на: извършените плащания по вид, дати и размери. Неудачен опит да бъде пояснено (допълнено) становището на издателите на РА за изтекъл 5-годишен давностен срок е направен с Решение № СОА 22-РД28-15/19.05.2022 г. на решаващия административен орган. Там ответникът се позовава на чл. 109, ал. 1 ДОПК – норма, която не е приложима за конкретния случай. Систематичното място на разпоредбата е в Глава четиринадесета, Раздел II „Установяване“, но процесните надвнесени суми са установени по основание и размер с Решение № 5817/26.10.2020 г. на Административен съд София – град, по адм. дело № 551/2019 г. и по отношение на тях е приложим специалният ред, регламентиран с Глава шестнадесета ДОПК, Раздел I „Прихващане и възстановяване“ (чл.чл.128-132). Относно отговора на въпроса, дали дефинираните с РА част от предварително внесените от дружеството суми, предмет на искането, вх. № ДСЦ21-ТД26-613/10.09.2021 г. за приспадане „са погасени по давност“, Съдът приема следното.

За процесния случай, по силата на чл. 9б, вр. чл. 4, ал. 1 ЗМДТ са приложими разпоредбите от Глава шестнадесета ДОПК, Раздел I „Прихващане и възстановяване“ (чл.чл.128-132). Нормите уреждат основанията и реда за

възстановяване на „недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на възстановяване, съгласно данъчното или осигурителното законодателство от Националната агенция за приходите“ (чл. 128, ал. 1), които „се прихващат от органите по приходите **за погасяване на изискуеми публични вземания**, събирани от Националната агенция за приходите“. Процедурата за прихващане може да бъде инициирана и „по писмено искане на лицето“ (чл. 129, ал. 1), след което компетентен орган по приходите може да възложи ревизия или проверка (ал. 2). В случай на предявен пред него влязъл в сила съдебен или административен акт, императивната разпоредба на чл. 129, ал. 5, т. 1 ДОПК задължава органа по приходите, „в 30-дневен срок от предявяването да възстанови или прихване по реда на ал. 2, т. 2 *изцяло посочените в акта суми, заедно с дължимата по ал. 6 лихва*, когато с акта в полза на задълженото лице е признато правото на получаване на суми за неправилно или **недължимо платени**, внесени или събрани **суми за данъци, такси**, установени, събрани или наложени от органите по приходите...“. За процесния случай е налице именно хипотезата на чл. 129, ал. 5, т. 1 ДОПК, като производството е започнало по искане на дружеството, с позоваване на влязло в сила съдебно решение – Решение № 5817/26.10.2020 г. на Административен съд София – град, по адм. дело № 551/2019 г., с което конкретно са установени надвнесени от „Аурига“ ЕАД суми, като задължения за ДНИ и ТБО. С оглед на това издателите на процесния РА са дължали да прихванат недължимо платените за периода 2013 г. – 2017 г. суми, но са отказали да сторят това за годините 2013, 2014, за суми на обща стойност 793 467, 49 лева, за които приели да са „погасени, поради изтекъл 5-годишен давностен срок“. Разпоредбата на чл. 129, ал. 1, изр. второ ДОПК поставя като процесуално условие за разглеждане искането за прихващане или възстановяване да е подадено „до изтичането на 5 години, считано от 1 януари на годината, следваща годината на възникване на основанието за възстановяване, освен ако в закон е предвидено друго“. Именно тази норма е приложима за случая. След като Решение № 5817/26.10.2020 г. на Административен съд София – град, по адм. дело № 551/2019 г. е влязло в законна сила на 16.06.2021 г. 5-годишният срок за предявяване на процесното искане за прихващане, вх. № ДСЦ21-ТД26-613/10.09.2021 г. очевидно не е бил изтекъл на датата на искането.

За изясняването правилността на частичния отказ за прихващане по искане на жалбоподателя Съдът допусна съдебно-счетоводна експертиза (л.л. 163 и сл. от делото). Според заключението ѝ: надвнесената преди издаване на процесния РА сума е общо 212 473, 74 лева (таблица на л. 166), законната лихва върху която е 117 804, 03 лева; след 16.06.2021 г. – датата на влизане в сила съдебното решение по адм. дело № 551/2019 г., до оспорването на процесния РА „Аурига“ ЕАД е заплатило общо 860 565, 20 лв. за ДНИ и ТБО (Таблица № 1, колона 8 от заключението); част от така платените суми (общо 410 724, 30 лева, формирана

от плащания на 28.06.2021 г., 04.08.2021 г. и 30.08.2021 г.) е отнесена в Информационната система за погасяване на суми по предходния РА от 19.09.2018 г.; **общият размер на платените** от „Аурига“ ЕАД суми, отнесени от Общината за погасяване на РА от 19.09.2018 г. **е в размер на 6 334 596, 83 лв.** (Таблица № 1, колона 10, представляваща сбор от сумите в колона 6 - 3 135 551,03лв. + колона 7 - 97 791,50лв. + колона 8 - 3 101 254,30 лв.); **задължението по предходния РА** от 19.09.2018 г. обаче, е 3 020 868, 79 лв., а разликата от 3 313 728,04 лв. (6 334 596,83 лв. минус 3 020 868, 79 лв.) представлява общо надвнесени и внесени суми по Ревизионен акт № СФР18- РД77-76/19.09.2018 г. Вещото лице, отговаряйки на въпрос № 4 за погасяване на задълженията за ДНИ и ТБО, за всяка от ревизираните години 2018 г. - 2021 г. с всички, установени от вещото лице надвнесени и платени от „Аурига“ АД суми и за съответните лихви върху тях, е изготвило в таблица два варианта. Вариантите са според: а) определения с процесния РА размер на ТБО за компонента по чл. 62, т. 3 ЗМДТ (поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината; б) размера на ТБО за компонента по чл. 62, т. 3 ЗМДТ, определен с отговора на съдебно-техническата експертиза, на въпрос № 2. Така, според вещото лице, изготвило ССЧЕ: 1. при вариант № 1 - за периода 2018 г. – 2021 г. „Аурига“ ЕАД е надвнесло ДНИ, ТБО и лихви, общо в размер на 64 363, 69 лв. (53 520, 76 лв. + 10 842, 93 лв.); ако Съдът прецени, че върху внесената и надвнесена сума от 2 240 689, 10 лв. за периода от датата на РА до Решението на ВАС - 16.06.2021 г. се дължи законна лихва, то същата е в общ размер на 447 139, 25 лв. и тази сума следва да се прибави към сумата от 64 363, 69 лв.; **2.** при вариант № 2 - за периода 2018 г. – 2021 г. „Аурига“ ЕАД е надвнесло ДНИ, ТБО и лихви, общо в размер на 1 477 805, 57 лв. (1 362 789, 65 лв. + 115 015, 92 лв.); ако Съдът прецени, че върху внесената и надвнесена сума от 2 240 689, 10 лв. за периода от датата на РА до решението на ВАС - 16.06.2021 г. се дължи законна лихва, то същата е в общ размер на 447 139, 25 лв. и тази сума следва да се прибави към сумата от 1 477 805, 57 лв.

Предвид изложените по – горе мотиви по т. „А“ от съдебното решение Съдът приема да съобрази вариант № 1 от заключението на ССЧЕ, а именно: за периода 2018 г. – 2021 г. „Аурига“ ЕАД **е надвнесло ДНИ, ТБО и лихви, общо в размер на 64 363 69 лв.** (53 520, 76 лв. + 10 842, 93 лв. лихви). Съдът приема също (предвид вариант № 1), че върху внесената и надвнесена сума от 2 240 689, 10 лв. за периода от датата на РА (предходен), до влизане в сила на Решение № 5817/26.10.2020 г. на Административен съд София – град, по адм. дело № 551/2019 г. (16.06.2021 г.) **се дължи законна лихва, в общ размер на 447 139, 25 лв.** и тази сума следва да бъде прибавена към сумата от 64 363, 69 лв. Така **общият размер на надвнесената сума е 511 502, 94 лева**, от които: 53 520, 76 лв. главница, надвнесена за периода от 2018 г. до 2021 г. вкл.; лихви в размер на 10 842, 93, представляващи разлика между лихвите за несвоевременно разчитане с Бюджета и законната лихва, плюс лихви в размер

на 447 139, 25, представляващи законна лихва за периода от 28.09.2018 г. до 17.02.2022 г. върху платени от жалбоподателя суми, отнесени от Общината за погасяване на задължение по предходния РА от 19.09.2018 г.). С процесния РА № СФД22-РД77-17/17.02.2022 г. са начислени задължения само за ТБО, в размер на общо 1 077 056, 93 лева (главница) и лихви върху тази сума – общо 256 043, 06 лева. Така, със сумата от 511 502, 94 лева следва да бъде намалено задължението по главницата за ТБО, установена в процесния РА за годините 2020 (главница – 26 946, 64 лв.) и 2021 (главница – 538 607, 36 лв.). След приспадане от размера на главниците за 2020 г. и 2021 г., на сумата от 511 502, 94 лева задължението на „Аурига“ ЕАД за ТБО по процесния РА № СФД22-РД77-17/17.02.2022 г. се определя на **565 554 лева главница** (1 077 056, 93 минус 511 502, 94=565 554). Върху този размер на главницата се дължат и законни лихви, в общ размер на 31 153, 96 лева, от които: за 2020 г. - 3 323, 68 лв., считано от 01.12.2020 г., до 17.02.2022 г.; за 2021 г. – 27 830, 28 лв. (10 960, 04 лв. за периода 01.05.2021 г., до 17.02.2022 г.; 8 678, 26 лв. за периода 01.07.2021 г., до 17.02.2022 г.; 5 236, 88 лева за периода от 01.10.2021 г., до 17.02.2022 г.; 2 955, 10 лв. за периода 01.12.2021 г., до 17.02.2022 г.-датата на издаване ревизионния акт). С оглед на това РА № СФД22-РД77-17/17.02.2022 г. подлежи на изменение в частта, относно определените за 2020 г. и 2021 г. задължения за ТБО, като вместо това задълженията бъдат определени в общ размер на **565 554 лева, заедно със законните лихви, в общ размер на 31 153, 96 лева.**

В заключение - оспореният РА № СФД22-РД77-17/17.02.2022 г. е постановен от материално компетентни органи по приходите, но в резултат на неправилно прилагане на относимите материалноправни норми на ЗМДТ, обсъдени по – горе по пункт „Б“ от настоящото решение. Предвид изложените до тук мотиви актът е: А/ правилен, законосъобразен и обоснован в оспорената част, относно определяне на задълженията за ТБО конкретно за компонента „поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината“, по смисъла на чл. 62, т. 3 ЗМДТ; Б/ неправилен, незаконосъобразен и необоснован в оспорената част, относно отказа да бъдат прихванати за задължения на „Аурига“ ЕАД надвнесени преди издаването на акта суми за ДНИ, ТБО, за годините 2013, 2014, на обща стойност 793 467, 49 лева.

Възражението на ответника за прекомерен размер на претендираното адвокатско възнаграждение (13 659 лева, при минимален размер, според чл. 7, ал. 2, т. 6 от Наредба № 1/2004 г. - 33 454 лв.) Съдът намира за неоснователно. Частичната основателност на жалбата, за сумата от 793 467, 49 лева обуславя (чл. 161, ал. 1, предл. първо ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 6 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения) възстановяване на дружеството – жалбоподател разноските за водене на делото (държавна такса 50 лв., депозити за вещи лица – 2 400 лв. и заплатено адвокатско възнаграждение – 13 659 лв.), които Съдът, съразмерно на

уважената част от жалбата определя на 9 585 лева.

Частичното отхвърляне на жалбата за сумата от 1 333 100 лв. (главница и лихви за ТБО) определя като основателно искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение и за възстановяване на разноските за експертизи (общо 600 лева), съразмерно на отхвърлената част от жалбата, в размер на 20 262 лева. След приспадане дружеството – жалбоподател дължи да заплати на ответника 10 677 лева.

Водим от горните мотиви и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1 ДОПК, вр. чл. 78, ал. 5 ГПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от „АУРИГА” ЕАД издадения от органи по приходите-служители на Дирекция „Общински приходи“, Отдел „Ревизии и събиране на вземания“, при Столична община РЕВИЗИОНЕН АКТ № СФД22-РД77-17/17.02.2022 г., потвърден от кмета на същата община с Решение № СОА 22-РД28-15/19.05.2022 г., В ЧАСТТА относно отказа да бъдат прихванати за задължения на „Аурига“ ЕАД надвнесени преди издаването на акта суми за ДНИ, ТБО, за годините 2013, 2014, на обща стойност 793 467, 49 лв. (седемстотин и деветдесет и три хиляди, четиристотин и шестдесет и седем лева, и 49 ст.).

ИЗМЕНЯ издадения от органи по приходите - служители на Дирекция „Общински приходи“, Отдел „Ревизии и събиране на вземания“, при Столична община, РЕВИЗИОНЕН АКТ № СФД22-РД77-17/17.02.2022 г., потвърден от кмета на същата община с Решение № СОА 22-РД28-15/19.05.2022 г., **В ЧАСТТА** относно задължението за ТБО по чл. 62, т. 3 ЗМДТ, за ревизираните периоди 2020 г., 2021 г., като **ОПРЕДЕЛЯ** дължим общ размер на таксата - **565 554 лв.** (петстотин и шестдесет и пет хиляди, петстотин и петдесет и четири лева), заедно със законните лихви, в общ размер на **31 153, 96 лв.**

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от „АУРИГА” ЕАД, против Ревизионен акт № СФД22-РД77-17/17.02.2022 г., потвърден от кмета на същата община с Решение № СОА 22-РД28-15/19.05.2022 г., **В ЧАСТТА**, относно определените на основание чл. 62, т. 3 ЗМДТ задължения за ТБО, за размера над 565 554 лв., до сумата от 1 077 056, 93 лева.

ОСЪЖДА „АУРИГА” ЕАД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Столична община съразмерно на отхвърлената част от жалбата разноските за вещи лица и юрисконсултско възнаграждение, в размер на общо 10 677 лв. (десет хиляди, шестстотин и седемдесет и седем лева), определени след приспадане на взаимно дължимите разноски за водене на делото и адвокатско/юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ:

